ମାନାଲାଲ୍ ପ୍ରଭୁଦୟାଲ
ବନାମ
ଓରିଏଣ୍ଟାଲ ଇନସୁରାନ୍ସ କୋ. ଲି.
ଅଗଷ୍ଟ 18, 2006
[ସି. କେ. ଠକ୍କର ଏବଂ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ କାଟଜୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା - ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ କ୍ଷମତା - ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପୂର୍ବ - ସନ୍ଦର୍ଭ ଅବଧି, **ବାଦକାଳ ମଧ୍ୟରେ** *ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରର ଅବଧି ପାଇଁ ବାର୍ଷିକ 12 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଦାନ ତାରିଖ ଠାରୁ ପଇଠ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଧ ହାରକୁ 12 ପ୍ରତିଶତରୁ 6 ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ କରିଛନ୍ତି – ସଠିକତାର - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଛି: ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କର ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅଛି, ଯଥା ପୂର୍ବ-ସନ୍ଦର୍ଭ ଅବଧି,* **ବାଦକାଳ ମଧ୍ୟରେ** *ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରର ଅବଧି ଯଦି ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଦର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅଟେ -ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିୟମ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ କାଏମ ରଖାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମନମୁଖୀ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ ନୁହେଁ -ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଛି ।*

ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ - ଫାର୍ମଙ୍କର ଦାବିକୁ ଉତ୍ତରଦାତା - ବୀମା କମ୍ପାନୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବ-ସନ୍ଦର୍ଭ ଅବଧି, *ବାଦକାଳ ମଧ୍ୟରେ* **ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ ଦେୟ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ 12 ପ୍ରତିଶତ** *ହାରରେ ସୁଧ* **ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିୟମ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୂର୍ବ-ସନ୍ଦର୍ଭ ଅବଧି ପାଇଁ ବାର୍ଷିକ 12 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ ତାରିଖ ଠାରୁ ଆଦାୟ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଧ ହାରକୁ 12 ପ୍ରତିଶତରୁ 6 ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ।**

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ: 1. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଦେଶ ତାରିଖ ଠାରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ରାଶି ଦେୟ/ଜମା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ସୁଧ ହାରକୁ ବାର୍ଷିକ 12 ପ୍ରତିଶତରୁ 6 ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଛି । ଏବଂ ବର୍ଷକୁ 12 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ-ସନ୍ଦର୍ଭ ଅବଧି ପାଇଁ, *ବାଦକାଳ ମଧ୍ୟରେ* **ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରର ଅବଧିକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଛି ।**

2.1. ସୁଧ ପ୍ରଦାନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଚାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ସାଧାରଣତଃ, ଯେତେବେଳେ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଏ, ପୁନର୍ବିଚାର, ପୁନରୀକ୍ଷଣ କିମ୍ବା ରିଟ୍ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରର ପ୍ରୟୋଗରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ମନମୁଖୀ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସୁଧ ହାର ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିବେଚନାର ବିଷୟ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବୁଝାମଣାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ସାଧାରଣତଃ, ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଇନରେ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସୁଧ ହାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ ।

2.2. ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ନିଷେଧାଜ୍ଞାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ-ପୂର୍ବ-ସନ୍ଦର୍ଭ ଅବଧି, *ବାଦକାଳ ମଧ୍ୟରେ* **ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅବଧି ପରେ, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଛି, ଯଦିଓ ଧାରା 34 ସିପିସିର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏକ "ନ୍ୟାୟାଳୟ" ନୁହେଁ ।**

2.3. ଥରେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର ହୋଇଗଲେ ଯେ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ପାଖରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅଛି ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ବିବେକ ରହିଛି, ଏହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅଟେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆଇନରେ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହି ଆଧାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର କରିପାରିନଥାନ୍ତେ କିମ୍ବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାରରେ ଏହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିନଥାନ୍ତେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଶ୍ଚିତ ନୁହଁନ୍ତି ଯେ ସୁଧ ଅନୁଦାନ 'ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ହାର' ରେ ନଥିଲା । ସାନି ମାମଲାରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା 1995 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 1999 ରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବର୍ଷସାରା 12 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସମାନ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିୟମ କରାଯାଇଥିଲା । ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ମନମୁଖୀ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଭଗବତି ଅକ୍ସିଜେନ ଲିମିଟେଡ ବନାମ. ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ କପର୍ ଲିମିଟେଡ୍, **[2005] 6 ଏସ. ସି. ସି. 462, ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।**

ମେସର୍ସ ଚାନ୍ନା ବ୍ରୋସ. ଆଣ୍ଡ କୋ. ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ **ଜେ. ଟି. (2002) 2 ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 643, ପ୍ରଭେଦନୀୟ ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3537/2006 ।

ଏ.ଆର୍.ବି.ଏ ସଂଖ୍ୟା 30/2003 ରେ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 11/2004 ରେ 3.8.2004 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଏ.ଆର୍.ବି.ଏ ସଂଖ୍ୟା 30/2003 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କଟକଙ୍କର 21.1.2004 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅପର୍ଣ୍ଣା ଭଟ୍ଟ (ଏସ୍. ସି. ଏଲ୍. ଏସ୍. ସି.) ଏବଂ ପି. ରମେଶ କୁମାର ।

ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ଏମ୍. ଜେ. ପଲ୍ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ସି. କେ. ଠକ୍କର୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏ. ଆର୍. ବି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 20/2003 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କଟକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଜାନୁଆରୀ 21,2004 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଏବଂ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 11/2004 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଅଗଷ୍ଟ 3 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଗୁଡିକରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଓରିଏଣ୍ଟାଲ୍ ଇନସୁରାନ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ - ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 19,1995 ରୁ ବାର୍ଷିକ ସୁଧ ହାରକୁ 12 ପ୍ରତିଶତରୁ 6 ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ କରିଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ତାରିଖ ଠାରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ରାଶି ଜମା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । (ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଆର. ପି. ସଂଖ୍ୟା 11/2004 ମଧ୍ୟ ଅଗଷ୍ଟ 3,2004 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା) ।

ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏଠାରେ ଏକ ସହଭାଗୀତା ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଏହାର ଦୋକାନ ଅଛି । ଉତ୍ତରଦାତା - ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ବୀମା କୃତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୀମା ପଲିସି 1991 ମସିହାରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସମୟ ସମୟରେ ଜାରି ରହିଥିଲା । ବୀମା ରାଶି ଟ.1,50,000/- (କେବଳ ଏକ ଲକ୍ଷ ପଚାଶ ହଜାର ଟଙ୍କା) ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ, 1991 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ହୋଇଥିବା ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଦଙ୍ଗା ଯୋଗୁଁ ଆବେଦନକାରୀ - ଫାର୍ମଙ୍କ ଦୋକାନ ଭଙ୍ଗାରୁଜା, ଲୁଟ୍ ଓ ଭୂମିସାତ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ମୋଟ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷତି ପାଖାପାଖି 4,00,000/ - (କେବଳ ଚାରି ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା) ଥିଲା । ଯେହେତୁ, ତଥାପି, ବୀମା କମ୍ପାନୀର ଦାୟିତ୍ୱ ଟ. 1,50,000/-(କେବଳ ଏକ ଲକ୍ଷ ପଚାଶ ହଜାର ଟଙ୍କା) ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀ ବାର୍ଷିକ 12 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ବୀମା କୃତ ରାଶି ଆଧାରରେ 1,93,075.00 (କେବଳ ଏକ ଲକ୍ଷ ତେୟାନବେ ହଜାର ପଞ୍ଚସ୍ତରୀ ଟଙ୍କା) ର ଦାବି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଦାବିକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବୀମା କମ୍ପାନୀ 50, 425/- (କେବଳ ପଚାଶ ହଜାର ଚାରି ଶହ ଏବଂ ପଚିଶ ଟଙ୍କା) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ଯେହେତୁ, ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଅନୁଯାୟୀ, କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ, କ୍ଷତି ସେହି ପରିମାଣରେ ଥିଲା । ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନଥିଲେ ଏବଂ ଦାବି ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରି ନଥିଲା, ଏହା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଧାରାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲା । ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଯିଏ ଜୁନ୍ 13, 1999 ରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 1/1998 ରେ ବାର୍ଷିକ 12 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ହାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ କରିଥିଲେ । ବୀମା କମ୍ପାନୀକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ପଚାଶ ହଜାର ଟଙ୍କା "ଦାବି କରିବା ତାରିଖ ଠାରୁ ଦେୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ 12 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ସହିତ" ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ 12 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ପୂର୍ବ-ସନ୍ଦର୍ଭ ଅବଧି, *ବାଦକାଳ ମଧ୍ୟରେ* ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ ଦେୟ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ବରିଷ୍ଠ ପ୍ରଭାଗ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିୟମ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ଓ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 543/1999 ଭାବେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 279/2002 ମଧ୍ୟ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ, ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟ, (ବରିଷ୍ଠ ପ୍ରଭାଗ), ଭୁବନେଶ୍ୱର ଅକ୍ଟୋବର 9, 2002 ତାରିଖର ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏଠାରେ ମକଦ୍ଦମାର 'ଫଏସଲା' କରିଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 1/1998 ରେ ଜୁନ୍ 13, 1999 ତାରିଖର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା-ବୀମା କମ୍ପାନୀକୁ ଆଦେଶ ତାରିଖ ଠାରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଫଏସଲାରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ଉତ୍ତରଦାତା କମ୍ପାନୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ-ଫାର୍ମର ଦାବି ଉପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ମାମଲା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ମତ ରଖିଥିଲେ ଯେ ପୂର୍ବ-ସନ୍ଦର୍ଭ ଅବଧି ଅର୍ଥାତ ମାର୍ଚ୍ଚ 21, 1991 ତାରିଖ ଠାରୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 19, 1995 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ

12 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ କାଏମ ରଖାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 19,1995 ଠାରୁ, ବୀମା କମ୍ପାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ରାଶି ଜମା ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ 6 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବ ।

ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଦେଶ ତାରିଖ ଠାରୁ ପଇଠ/ଜମା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଧ ହ୍ରାସ କରିବା ଆଦେଶର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶ ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଜୁଲାଇ 22,2005 ରେ, ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ ପତ୍ର ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଉପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା "ଏହି କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କି 19.9.1995 ରୁ 13.6.1999 ଅବଧି ପାଇଁ ସୁଧ ହାର କାହିଁକି ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଆଦାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ 12 ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବ ନାହିଁ ।"ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ହୋଇଥିବା ନୋଟିସ୍ ଅନୁସାରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ମାର୍ଚ୍ଚ 30,2005 ରେ ସତ୍ୟପାଠରେ ଉତ୍ତର ମଧ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ-ଫାର୍ମର ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଜୁନ୍ 13,1999 ରେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟ, (ବରିଷ୍ଠ ପ୍ରଭାଗ), ଭୁବନେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିୟମ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ, ସେହି ଅନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନାହିଁ । ବୀମା କମ୍ପାନୀ ମଧ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ସେହି ଅଂଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିନାହାନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ତଥାପି, ଓକିଲ ଦୃଢ ଭାବରେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ବୈଧ କାରଣ, ଅଭିପ୍ରାୟ କିମ୍ବା ଆଧାର ବିନା ବାର୍ଷିକ 12 ପ୍ରତିଶତରୁ ବାର୍ଷିକ 6 ପ୍ରତିଶତକୁ ସୁଧ ହାର ହ୍ରାସ ଆଦାୟରେ ଆଇନ ତଥା ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଏହା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରି ଏବଂ ସର୍ବତ୍ର 12 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାରୁ ଆଦେଶର ସେହି ଅଂଶ ରଦ୍ଦ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତା-କମ୍ପାନୀ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ବାଣିଜ୍ୟିକ ସୁଧ ହାରକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଦେଶ ତାରିଖ ଠାରୁ ଅର୍ଥ ଆଦାୟ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଦିଓ ଆଦେଶରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ମଧ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ *ମେସର୍ସ ଚାନ୍ନା ବ୍ରୋସ୍. ଆଣ୍ଡ କୋ. ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଜେ. ଟି.* (2002) 2 ଏସ୍.ସି. 643 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ର ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ *ବିଦ୍ୟାବତୀ କନ୍ଷ୍ଟ୍ରକ୍ସନ୍ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ୟୁନିଅନ୍ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1 ରେ ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2337/1999 ର ନଭେମ୍ବର 27, 2001 ର ଏକ ପୂର୍ବ ଆଦେଶ ଉପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହା ନିବେଦନ *କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆଦେଶର ଉକ୍ତ ଅଂଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା* କୌଣସି ମାମଲା କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଯୁକ୍ତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଆମ ମତରେ, ଆବେଦନକାରୀ-ଫାର୍ମକୁ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିବେଚନାର

ବିଷୟ ଅଟେ । ସାଧାରଣତଃ, ଯେତେବେଳେ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଏ, ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ, ପୁନରୀକ୍ଷଣ କିମ୍ବା ରିଟ୍ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିବେକର ପ୍ରୟୋଗରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବେକର ବ୍ୟବହାର ମନମୁଖୀ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସୁଧ ପ୍ରଦାନ ଭଳି ଏହା ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି, ସୁଧ ହାର ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଇଚ୍ଛାଧୀନ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବୁଝାମଣାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ସାଧାରଣତଃ, ନିମ୍ନ ଅଦାଲତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଇନରେ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସୁଧ ହାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ ।

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ନିଷେଧର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ପାଖରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିଛି । ଯଦିଓ ଏହା ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 ର ଧାରା 34 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ "ନ୍ୟାୟାଳୟ" ନୁହେଁ, ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କର ତିନୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପୂର୍ବ-ସନ୍ଦର୍ଭ ଅବଧି, *ବାଦକାଳ ମଧ୍ୟରେ* ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରର ଅବଧିରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୁଧ ହାର ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅଛି ।

ଭଗବତୀ ଅକ୍ସିଜେନ ଲିମିଟେଡ ବନାମ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ କପର୍ ଲିମିଟେଡ, [2005] 6 ଏସ. ସି. ସି. 462 ମାମଲାରେ, ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ (ସି. କେ. ଠକ୍କର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି), ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ମାମଲା ଆଇନକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି -

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 34 ର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ ଯେହେତୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ସଂହିତାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ "ଅଦାଲତ" କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । *କିନ୍ତୁ ଯଦି ସୁଧ ହାର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପାଇଁ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଏବଂ ଅଧିକାରିତା ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଥାଏ ।*

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା)

ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଛି, ଯେମିତିକି, ପୂର୍ବ-ସନ୍ଦର୍ଭ ଅବଧି, *ବାଦକାଳ ମଧ୍ୟରେ* ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ ଯଦି କୌଣସି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମାରେ ଏହାର ବିପରୀତ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥାଏ ଏବଂ ସୁଧ ହାର ଅଯୌକ୍ତିକ ନ ଥାଏ ।

ଥରେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର ହୋଇଗଲେ ଯେ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ପାଖରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅଛି ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଅଛି, ଯଦି ଏହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ରାୟକୁ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଖରାପ ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହି ଆଧାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର କରିପାରିନଥାନ୍ତେ କିମ୍ବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାରରେ ଏହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିନଥାନ୍ତେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଶ୍ଚିତ ନୁହଁନ୍ତି ଯେ ସୁଧ ଅନୁଦାନ 'ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ହାର' ରେ ନଥିଲା । ନଥିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା 1995 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ 1999 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବର୍ଷକୁ 12 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସମାନ ସୁଧ ବର୍ଷସାରା ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିୟମ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟ,(ବରିଷ୍ଠ ପ୍ରଭାଗ), ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏଥିରେ ବେଆଇନତା ପାଇନଥିଲେ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆମ ମତରେ ଉକ୍ତ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ ତାରିଖରୁ ଅର୍ଥ ଆଦାୟ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଧ ହାରକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ *ମେସର୍ସ ଚାନ୍ନା ବ୍ରୋସ୍.* ଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଆମ ମତରେ, ସେହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷ ସପକ୍ଷରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷକୁ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅଦାଲତ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ଯେପରି ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ, *ଭଗବତୀ ଅକ୍ସିଜେନ ଲିମିଟେଡ* ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ପାଖରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିଛି । ଆମର ବିବେଚିତ ମତରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଆବେଦନକାରୀ-ଫାର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡିକ ଅନୁମତି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ସେପ୍ଟେମ୍ବର 19,1995 ତାରିଖରୁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହି ଅର୍ଥ 12 ପ୍ରତିଶତରୁ 6 ପ୍ରତିଶତକୁ ଜମା କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଧ ହାରକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବର୍ଷକୁ 12 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ-ସନ୍ଦର୍ଭ ଅବଧି ପାଇଁ, *ବାଦକାଳ ମଧ୍ୟରେ* ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରର ଅବଧିକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଛି । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ।

ଏନ୍.ଜେ. ଆବେଦନଟିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଓଡ଼ିଶା